

Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m. (prop. 2002/03:106, delvis)

Sammanfattning

I betänkandet behandlas proposition 2002/03:106 *Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m.* – förutom en mindre del som redan behandlats – samt en motion av m, fp, kd och c som väckts med anledning av propositionen. I propositionen föreslås ändringar av bestämmelserna om skattetillägg, tulltillägg, förseningsavgift och anstånd i taxeringslagen (1990:324), skattebetalningslagen (1997:483) och ytterligare några lagar. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2003.

Utskottet tillstyrker propositionen med viss komplettering och avstyrker motionen. Vid betänkandet har fogats en reservation till förmån för den nyss nämnda motionen av m, fp, kd och c.

I propositionen föreslås också att riksdagen antar ett förslag till lagändring för att genomföra ett nytt EU-direktiv med tillämpningsföreskrifter till indrivningsdirektivet. Eftersom denna lagändring avses träda i kraft redan den 30 april 2003 har propositionen i denna del redan behandlats särskilt av utskottet i betänkandet 2002/03:SkU15.

I betänkandet behandlas slutligen tre motioner från den allmänna motions tiden 2002 om mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar. Utskottet avstyrker motionerna. Ett särskilt yttrande med anledning av denna fråga har avgivits av m, fp, kd och c.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	7
Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m.	7
Propositionen.....	7
Motionen	11
Utskottets ställningstagande	11
Mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar	14
Gällande bestämmelser	14
Motionerna	14
Riksskatteverkets (RSV) yttrande.....	15
Utskottets ställningstagande	15
Reservation.....	16
Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m. (punkt 1)	
– m, fp, kd, c.....	16
Särskilt yttrande.....	19
Mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar (punkt 2) –	
m, fp, kd, c.....	19
Bilagor	
1. Förteckning över behandlade förslag.....	21
Propositionen.....	21
Följdmotion	21
Motioner under allmänna motionstiden 2002	21
2. Regeringens lagförslag	23
3. Utskottets lagförslag.....	50
Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	50
4. Riksskatteverkets yttrande.....	52

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m.

Riksdagen bifaller proposition 2002/03:106 delvis i denna del, avslår motion 2002/03:Sk10 yrkandena 1–7 och antar

dels de i bilaga 2 till detta betänkande återgivna förslagen till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
3. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
4. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),

dels det i bilaga 3 återgivna förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

Reservation (m, fp, kd, c)

2. Mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Sk261, 2002/03:Sk360 och 2002/03:Sk394.

Stockholm den 29 april 2003

På skatteutskottets vägnar

Arne Kjörnsberg

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Arne Kjörnsberg (s), Anna Grönlund (fp), Lennart Hedquist (m), Ulla Wester (s), Marie Engström (v), Per-Olof Svensson (s), Anne-Marie Pålsson (m), Lennart Axelsson (s), Gunnar Andrén (fp), Roger Karlsson (c), Inger Nordlander (s), Ulf Sjösten (m), Catharina Bråkenhielm (s), Fredrik Olovsson (s), Lars Gustafsson (kd), Britta Rådström (s) och Marianne Samuelsson (mp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I beslut den 23 april 1998 bemyndigade regeringen finansministern att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över reglerna om skattetillägg. Med stöd härav förordnades justitierådet Johan Munck som särskild utredare fr.o.m. den 10 februari 1999. Utredningen antog namnet 1999 års skattetilläggskommitté. Kommittén hade enligt direktiven att göra en förutsättningslös översyn av skattetilläggsinstitutet, kartlägga tillämpningen av skattetilläggsreglerna och utforma ett sanktionssystem som uppfyllde högt ställda krav på effektivitet, förutsebarhet, likformighet och rättssäkerhet samt de krav som Europakonventionen kunde ställa på förfarandet (dir. 1998:34). Kommittén lämnade i februari 2001 sitt betänkande *Skattetillägg m.m.* (SOU 2001:25) med förslag till förändrade bestämmelser om skatte- och tulltillägg. Betänkandet remissbehandlades.

Den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) prövar klagomål mot stater för påstådda brott mot den europeiska konventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Den 23 juli 2002 kom två domar mot Sverige från Europadomstolen som båda gällde skattetilläggsbestämmelsernas förenlighet med artikel 6 i Europakonventionen, som är avsedd att bl.a. garantera enskilda rätten till domstolsprövning och en rättssäker process vid en prövning av enskildas civila rättigheter och skyldigheter eller av en anklagelse för brott.

Europadomstolen konstaterade att skattetillägg inte klassificerades som ett straff i den svenska rätten utan som en administrativ sanktion men i vissa avseenden ändå jämfördes med straff samt att bestämmelserna om skattetillägg var generella och gällde alla skattskyldiga. Europadomstolen drog slutsatsen att skattetilläggen omfattades av artikel 6 i Europakonventionen, just därför att de var generella och deras syfte var både avskräckande och bestraffande. Domstolen ansåg vidare att den situation som de skattskyldiga hade försatts i, med anledning av de vidtagna indrivningsåtgärderna, innebar att processerna hade bort ske skyndsamt för att de enskildas rätt till en effektiv domstolsprövning inte skulle anses kränkt. Genom att en domstolsprövning av sakfrågorna fördröjts oskäligt länge hade de skattskyldiga hindrats från att få en effektiv tillgång till domstolsprövning. Europadomstolen fann därför att svenska staten hade brutit mot artikel 6.1 med avseende på rätten till effektiv tillgång till domstolsprövning.

Europadomstolen fann vidare att varken målens svårighetsgrad eller de skattskyldigas beteende motiverade de långa handläggningstiderna. Dessutom påpekade domstolen att de exekutiva åtgärder som påbörjats mot de skattskyldiga borde ha motiverat en snabb handläggning av målen. De långa handläggningstiderna kunde enligt domstolen bara skyllas på myndigheterna.

Därmed fann Europadomstolen att Sverige brutit mot artikel 6.1 även med avseende på processens längd.

Den föreliggande propositionen bygger främst på de förslag som lagts fram i det ovan angivna betänkandet SOU 2001:25 *Skattetillägg m.m.* Även de nyss beskrivna domarna av Europadomstolen har beaktats under beredningen av propositionen. Syftet har varit att skapa ett skattetilläggssystem som framstår som rimligt och legitimt och inte kommer i konflikt med Europakonventionen. Regeringen föreslår i detta sammanhang också följdändringar av bestämmelserna om skattetillägg i fordonsskattelagen (1988:327).

I propositionen behandlas också de förslag till förändringar av bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om förseningsavgift som lades fram i departementspromemorian *En ny lag om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter* (Ds 2000:70). Även denna promemoria remissbehandlades.

Regeringen behandlar i propositionen också ett förslag om ändring av bestämmelsen om undanröjande av skattetillägg vid skönstaxering i avsaknad av deklARATION, vilket lämnades av Skattekontrollutredningen i betänkandet *SjälvdeklARATIONER och kontrolluppgifter – förenklade förfaranden* (SOU 1998:12). Även detta betänkande remissbehandlades.

Propositionen innehåller slutligen ett förslag till en lagändring för att genomföra kommissionens direktiv 2002/94/EG av den 9 december 2002 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder. Detta förslag har utskottet behandlat särskilt i betänkandet 2002/03:SkU15.

Lagförslagen i propositionen har i alla väsentliga delar granskats av Lagrådet. Några lagförslag som bedömts vara av så enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse har dock inte remitterats till Lagrådet.

I betänkandet behandlas även tre motioner från den allmänna motionstiden 2002 om mervärdesskatten för vissa näringsidkare som handlar med begagnade bilar som förts in från andra EU-länder. Riksskatteverket har yttrat sig över dessa motioner.

En sammanställning av de behandlade förslagen i propositionen och motionerna återfinns i *bilaga 1* till betänkandet. Regeringens lagförslag har tagits in som *bilaga 2* och utskottets lagförslag som *bilaga 3* till betänkandet. Riksskatteverkets yttrande över de nyssnämnda motionerna har bifogats som *bilaga 4* till betänkandet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås förändringar av bestämmelserna om skattetillägg i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483). Följdändringar av bestämmelserna om skattetillägg i fordonsskattelagen (1988:327) föreslås också.

Skattetillägg skall alltså tas ut vid lämnande av en oriktig uppgift eller i fall av sköntaxering respektive skönsbeskattning. Förslagen innebär att möjligheterna att göra nyanserade bedömningar av frågan om skattetillägg i varje enskilt fall utökas och förbättras. De befintliga befrielsegrunderna förtydligas och kompletteras med nya grunder för när befrielse från skattetillägg skall ske. Exempelvis föreslås att befrielse från skattetillägg skall kunna ske när det förflutit oskäligt lång tid till dess att skattetillägget skall bestämmas. Även i de fall då en skattskyldig döms till en påföljd enligt skattebrottslagen (1971:69) till följd av en gärning som innefattar lämnande av en oriktig uppgift som föranleder skattetillägg skall befrielse kunna ske. Befrielse skall kunna ges helt eller delvis.

En rätt att erhålla anstånd med betalning av skattetillägget till dess att länsrätten prövat den fråga som föranlett tillägget föreslås. Dessutom skall säkerhet aldrig behöva ställas vid anstånd med skattetilläggsbeloppet.

För att den enskildes rätt att förhålla sig passiv i en utredning om skattetillägg skall säkras införs ett förbud att förelägga den skattskyldige vid vite att medverka i utredningen av den oriktiga uppgift som kan leda till skattetillägg.

Genom de föreslagna förändringarna kommer de rättssäkerhetskrav som ställs i artikel 6 i den europeiska konventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och som har bärighet på skattetilläggsprocessen till uttryck direkt i lagtexten.

Motsvarande förändringar föreslås i huvudsak för bestämmelserna om tulltillägg.

Förseningsavgift enligt taxeringslagen skall kunna tas ut i tre nivåer.

Vidare föreslås att det krav på prövningstillstånd vid fråga om befrielse från skattetillägg som finns i skattebetalningslagen slopas.

Ändringarna bör träda i kraft den 1 juli 2003. De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om uttag och befrielse av skattetillägg i taxeringslagen föreslås dock tillämpas första gången vid 2004 års taxering. Motsvarande ändringar i skattebetalningslagen föreslås tillämpas när det gäller preliminär skatt; på skatt som avser inkomståret 2004, skatt som skall redovisas i en skattedeklaration; på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003 och skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration; på skatt som avser en skattepliktig händelse som skett efter utgången av år 2003.

Utskottets överväganden

Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller proposition 2002/03:106 såvitt avser skattetillägg, anstånd, förseningsavgift, tulltillägg m.m. och avslår en motion (m, fp, kd, c) med andra ändringsförslag. Jämför reservation (m, fp, kd, c).

Propositionen

Allmänna utgångspunkter

Som framgår av inledningen till detta betänkande bygger propositionen i väsentliga delar på 1999 års skattekommittés betänkande SOU 2001:25 *Skattetillägg m.m.* med förslag till förändrade bestämmelser om skatte- och tulltillägg samt anstånd. Ett par domar av Europadomstolen som gått Sverige emot i vad gäller delar av skattetilläggssystemet har också beaktats under beredningsarbetet. Därutöver innehåller propositionen vissa förslag som tidigare lagts fram i dels Skattekontrollutredningens betänkande SOU 1998:12 *Självdeklaration och kontrolluppgifter – förenklade förfaranden* (angående skönstaxering i avsaknad av deklaration), dels departementspromemorian Ds 2000:70 *En ny lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter* (angående förseningsavgift).

Huvudsyftet med skattetilläggssystemet kommer även i fortsättningen att vara att garantera att de skattskyldiga fullgör sin uppgiftsskyldighet på ett korrekt sätt. Regeringens strävan har samtidigt varit att utforma ett regelverk som på ett bättre sätt än det nuvarande kan tillgodose kravet på en rimlig nyansering av skattetillägget utan att ge avkall på den schablonisering som är en förutsättning för förutsebarhet och likformighet vid påföring av skattetillägg. En viktig utgångspunkt har också varit att tillgodose Europakonventionens krav. Motsvarande ambitioner gäller tulltillägget, där också utrymme skapas för en nyansering av sanktionerna för att systemet skall uppfattas som legitimt och rimligt. Beträffande förseningsavgiften, vars huvudsyfte även i fortsättningen skall vara att förmå de skattskyldiga att lämna deklaration eller särskilda uppgifter (gäller handelsbolag, stiftelser och föreningar) i rätt tid, omskapas systemet till ett system där maximalt tre förseningsavgifter kan tas ut beroende av hur lång tid som går utan att deklaration lämnas in. Förslaget innebär även vissa generella höjningar av förseningsavgifterna.

Grundförutsättningen för att skattetillägg skall utgå bör enligt propositionen även i fortsättningen vara att den skattskyldige på något annat sätt än

muntligen under förfarandet lämnat en oriktig uppgift till ledning för taxeringen eller beskattningen. Vidare bör skattetillägg även fortsatt tas ut när en oriktig uppgift på annat sätt än muntligen lämnats i ett mål om taxering eller beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak. Det skall uttryckligen anges i bestämmelserna när en uppgift skall anses vara oriktig i dessa sammanhang. Om den oriktiga uppgiften rättats eller hade kunnat rättas med ledning av visst kontrollmaterial skall skattetillägg inte tas ut. Om rättelsen kunnat ske med ledning av visst annat kontrollmaterial skall skattetillägget sättas ned. Principen om att skattetillägg skall tas ut vid skönsstaxering i avsaknad av självdeklaration och skönsbeskattning i avsaknad av skattedeklaration bör enligt förslaget behållas, men skattetillägget skall i dessa fall beräknas endast på den skatt som till följd av den skönsmässiga uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt föreliggande kontrolluppgifter.

Enligt propositionen kommer skattetillägg även i fortsättningen att påföras om en oriktig uppgift har lämnats, oberoende av om detta skett med uppsåt eller av oaktsamhet. De subjektiva förhållandena kommer alltså alltså att ha formen av befrielsegrunder. Den skattskyldige skall få befrielse från skattetillägg – liksom förseningsavgift – helt eller delvis om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp.

Vid bedömningen av ursäktlighet skall särskilt beaktas om felaktigheten eller underlåtenheten

1. berott på den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande,
2. berott på att den skattskyldige felbedömt en skatteregel eller betydelsen av faktiska förhållanden eller
3. föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter.

Vid oskälighetsprövningen skall särskilt beaktas

1. om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,
2. om oskäligt lång tid förflutit efter det att skattemyndigheten har funnit anledning att anta att den skattskyldige skall påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet eller
3. om felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen.

Vid delvis befrielse skall avgiften sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Beräkning av skattetillägg m.m.

Skattetillägg kommer enligt förslaget som huvudregel alltså att tas ut med 40 % av den undandragna skatten vid inkomsttaxeringen och 20 % på mervärdesskatte-, punktskatte- samt arbetsgivaravgifts- och källskatteområdena. Skattetillägg på underskott som inte utnyttjas under taxeringsåret kommer även framdeles att beräknas på en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften har medfört. Skattetillägg skall vidare kunna tas ut även när en oriktig uppgift till följd av en invändning av den

skattskyldige påverkar skatten först för ett kommande år eller en kommande period och inte det taxeringsår eller den taxeringsperiod som uppgiften egentligen tillhör. I dessa fall skall den undandragna skatten motsvara den skattelättnad som den oriktiga uppgiften skulle ha medfört om invändningen inte hade framställts. Något maximibelopp för skattetillägg införs inte.

Redovisning vid fel beskattningsår eller redovisningsperiod

Om ett belopp har hänförts eller kan komma att hänföras till fel beskattningsår eller redovisningsperiod skall enligt förslaget skattetillägg tas ut med 2 %, om det är fråga om skatt som skall tvåmånadersredovisas och den skattskyldige hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period högst fyra månader efter rätt period. I övriga fall skall skattetillägget tas ut med 10 % eller, vad gäller mervärdesskatte-, punktskatte- samt arbetsgivaravgifts- och källskatteområdena, 5 %.

Vitesförbud

När det finns anledning att anta att den skattskyldige har begått en gärning som kan leda till skattetillägg får den skattskyldige inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av den taxerings- eller beskattningsfråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Anstånd

Principen om omedelbar verkställighet av beslut eller dom om skattetillägg behålls enligt propositionen. Det innebär att beslutet eller domen inte behöver vinna laga kraft för att verkställighet skall kunna ske. Om den skattskyldige begär omprövning av skattemyndighetens taxerings-, beskattnings- eller skattetilläggsbeslut och då även begär anstånd med att betala skattetillägget skall den skattskyldige få anstånd med att betala skattetillägget till dess att skattemyndigheten omprövat sitt beslut. På motsvarande sätt skall den skattskyldige, om han eller hon överklagar ett beslut från skattemyndigheten i beskattnings-, taxerings- eller skattetilläggsfrågan till länsrätten och begär anstånd, beviljas anstånd med skattetilläggsbeloppet till dess att länsrätten prövat överklagandet. Den skattskyldige skall inte i något fall behöva ställa säkerhet för att få anstånd med att betala skattetilläggsbeloppet.

Förseningsavgift

Propositionen innebär att förseningsavgift skall tas ut om en deklarationskyldig inte har lämnat självdeklaration inom föreskriven tid. Enligt de regler som gäller för närvarande uppgår enkel förseningsavgift för aktiebolag till 1 000 kr och för andra skattskyldiga till 500 kr. Enligt propositionen skall förseningsavgiften i fortsättningen uppgå till 5 000 kr för aktiebolag och ekonomiska föreningar samt till 1 000 kr för övriga skattskyldiga. Om deklarationen sedan kommer in men mer än tre månader för sent skall ytterligare en förseningsavgift tas ut med samma belopp. Om deklarationen inte har kommit in

inom fem månader skall en tredje förseningsavgift tas ut. Förseningsavgift skall enligt förslaget också tas ut av svenska handelsbolag, stiftelser och föreningar som inte har lämnat särskilda uppgifter inom föreskriven tid. För den som har fått anstånd med att lämna deklaration skall förseningsavgift tas ut på samma sätt om anståndstiden har gått ut utan att någon deklaration har kommit in.

Tulltillägg

I huvudsak motsvarande förändringar som beträffande skattetillägg föreslås beträffande tulltillägg. När det gäller procentsatserna för tulltillägg föreslås att tulltillägget som huvudregel alltså skall tas ut med 20 % av den tull som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften godtagits. Vidare skall tulltillägget tas ut med 10 % när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen. Om avvikelser från deklaration har skett vid skönstulltaxering skall enligt förslaget gäldenären påföras tulltillägg om 20 % av den tull som vid taxeringen påförts gäldenären utöver vad som annars skulle ha påförts honom eller henne. Principen om omedelbar verkställighet av beslut om tulltillägg behålls, och någon ny anståndsbestämelse införs inte, då gällande bestämmelser enligt regeringens uppfattning ger tillräckligt skydd.

Ikraftträdande

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2003. De föreslagna ändringarna skall vad gäller utvidgat förbud att använda vitesföreläggande och ändrade anståndsregler tillämpas direkt vid ikraftträdandet.

De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om skattetillägg och förseningsavgift i 5 kap. taxeringslagen föreslås dock tillämpas första gången vid 2004 års taxering. Motsvarande ändringar i 15 kap. skattebetalningslagen skall enligt regeringens förslag tillämpas

- på skatt som avser inkomståret 2004 när det gäller preliminär skatt,
- på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003 när det gäller skatt som skall redovisas i en skattedeklaration samt
- på skatt som avser en skattepliktig händelse som skett efter utgången av år 2003 när det gäller skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration.

Statsfinansiella konsekvenser

Efter diverse överslagsvisa beräkningar har regeringen bedömt att de samlade skattetilläggsbeloppen kommer att minska statens inkomster med ca 420 miljoner kronor per år medan de höjda förseningsavgifterna kommer att innebära en inkomstförstärkning på ca 232 miljoner kronor per år. Det sammanlagda resultatet skulle alltså bli en årlig minskning på ca 188 miljoner kronor. De administrativa kostnaderna bedöms rymmas inom Riksskatteverkets och

skattemyndigheternas normala anslag. Detta gäller även kostnaden för IT-systemet.

Motionen

Enligt Sk10 av Ulf Sjösten m.fl. (m, fp, kd, c) är skattetilläggen orimligt hårda. De framstår för många skattskyldiga som helt absurda och kan träffa enkla förbiseenden i deklarationen, anför motionärerna. Motionärerna anser att regeringens förslag inte är tillräckliga och föreslår av rättssäkerhetsskäl vissa längre gående förändringar än vad regeringen föreslår. Bland annat i vad avser subjektiva rekvisit och handläggningstider finner motionärerna att reglerna bör utformas så att Sverige i fortsättningen inte balanserar på gränsen för vad som är tillåten skattelagstiftning enligt artikel 6 i Europakonventionen. Motionärerna kräver bl.a. automatiskt anstånd med skattetillägg vid begäran om omprövning eller överklagande av taxeringen till dess att den rättsliga prövningen är slutförd (yrkande 1). Vidare anser de att det skall finnas krav på uppsåt eller oaktsamhet för att skattetillägg skall komma i fråga (yrkande 2). De föreslår också ett skattetillägg med fasta belopp men med en möjlighet till högre sanktionsavgift vid stora undanhållna belopp (yrkande 3). Beträffande förseningsavgift yrkar motionärerna att den skall bestämmas till 3 000 kr för aktiebolag och ekonomiska föreningar (yrkande 4). Även när det gäller tulltillägg yrkar motionärerna att det skall föreligga krav på uppsåt eller oaktsamhet för att tulltillägg skall kunna påföras (yrkande 5) samt att tulltillägget skall utgå med fasta belopp men med möjlighet till högre sanktionsavgift vid stora undanhållna belopp (yrkande 6). Slutligen begär motionärerna att det skall tillsättas en parlamentarisk utredning om taxeringsförfarandet och handläggningen av skattemål (yrkande 7).

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning att ett skattetilläggssystem behövs för att garantera att de skattskyldiga fullgör sin uppgiftsskyldighet på ett korrekt sätt samt att det nuvarande schabloniserade systemet i princip bör bibehållas. Reglerna bör dock reformeras för att göra systemet mera rimligt, rättvist och legitimt i de skattskyldigas ögon, ge större möjligheter att göra nyanserade bedömningar i varje enskilt fall samt beakta de skattskyldigas olika förutsättningar för att deklarerat.

Utskottet anser att det föreliggande förslaget uppfyller de uppställda kraven. Utskottet delar dessutom regeringens bedömning att systemet med den utformning det kommer att ha efter regeländringarna kommer att vara helt förenligt med artikel 6 i Europakonventionen. Genom att ytterligare främja förutsättningarna för en nyanserad bedömning och förtydliga och komplettera befrielsegrunderna åstadkoms en mer rättvis och generös tillämpning samt en ökad förutsebarhet. Genom att inte endast hel utan även delvis befrielse från skattetillägg skall kunna ges ökas möjligheterna att beakta dels förutsättningarna i det enskilda fallet, dels oskäligheter hänförliga

till skattetillägsbeloppets storlek. Dessa bestämmelser i förening med de bestämmelser som innebär att skattetillägg ibland på objektiva grunder inte skall tas ut eller att det skall undanröjas (gäller ibland vid rättelse av uppenbar felräkning m.m.) ger dessutom utrymme för hänsynstagande som innebär befrielse från skattetillägg i större omfattning än vad som skulle vara fallet om uttag av skattetillägg var beroende av att den skattskyldige förfarit uppsåtligt eller oaktsamt. Utskottet håller därför med regeringen om att det saknas skäl att med anledning av Europakonventionen införa de subjektiva rekvisiten uppsåt och oaktsamhet.

Utskottet anser också i likhet med regeringen – och 1999 års skattetilläggskommitté som lagt fram de förslag som ligger till grund för propositionen – att gällande system för beräkning av skattetillägg i huvudsak bör behållas. Det innebär att skattetillägget i princip bör beräknas med den undandragna skatten som underlag. Utskottet är medvetet om att detta system kan göra det svårt att beräkna skattetilläggen, t.ex. när det skall proportioneras på grund av att olika procentsatser är tillämpliga, men, som regeringen anför, bör dessa problem kunna bemästras med lämpliga skatteberäkningsprogram för automatiserad databehandling. Den metod för skattetillägg med fasta belopp som föreslås i motionen befarar utskottet skulle leda till besvärande tröskeffekter. Utskottet vill därför ställa sig bakom de principer för beräkning av skattetillägget som föreslås i propositionen och finner också de uttagsprocent som föreslås i propositionen väl avvägda.

När det gäller frågan om anstånd med skattetillägg anser utskottet att regeringen har funnit en godtagbar lösning som innebär att principen om omedelbar verkställighet av beslut om skattetillägg visserligen behålls, men att en skattskyldig efter begäran skall beviljas anstånd med att betala skattetillägget när han eller hon begär omprövning av det beskattnings- eller taxeringsbeslut som ligger till grund för skattetilläggsbeslutet eller omprövning av själva skattetilläggsbeslutet, liksom om den skattskyldige överklagar ett beslut från skattemyndigheten i beskattnings-, taxerings- eller skattetilläggsfrågan och dessutom begär anstånd. Förslaget innebär en ökad rättssäkerhet för de skattskyldiga. Huvudprincipen om omedelbar verkställighet av skattetillägg kommer att få genomslag endast i de fall *dels* den skattskyldige varken begär omprövning av eller överklagar skattemyndighetens beslut, *dels* att den skattskyldige visserligen begär omprövning av eller överklagar skattemyndighetens beslut men *avstår* från att begära anstånd med skattetillägget innan verkställighet sker. Genom att de skattskyldiga i alla fall får en möjlighet att skjuta på verkställigheten av skattetillägg i tvistiga fall tills frågan om skattskyldigheten har prövats av domstol anser utskottet i likhet med regeringen att rättssäkerhetsgarantierna i artikel 6 i Europakonventionen är uppfyllda.

De nuvarande reglerna för förseningsavgift fick i väsentliga delar sin utformning år 1987. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 1998 och de nuvarande förseningsavgiftsbeloppen gäller också sedan dess (prop. 1987/88:55, SkU 1987/98:12). Syftet med förseningsavgiften är att motverka att deklARATIONER lämnas in för sent eller inte lämnas in alls. En översyn av

systemet för att göra påtryckningen effektivare och systemet smidigare har visat sig motiverad med hänsyn till antalet försenade eller uteblivna deklARATIONER under senare år. Utskottet anser att den modell som regeringen föreslår med en förseningsavgift i tre steg, så att det blir så att säga dyrare ju längre deklARATIONsinlämnandet dröjer, är en bra lösning. Utskottet finner vidare att de avgiftsbelopp som regeringen föreslår är bättre avvägda än dem som föreslås i motionen. Det bör betonas att den skattskyldige alltid kan se till att förseningsavgiften i varje fall inte växer genom att omedelbart lämna in en självdeklARATION. Det bör också framhållas att bestämmelserna om befrielse från avgift gäller även förseningsavgifter och att det med det nya systemet alltså är möjligt att medge delvis befrielse från förseningsavgift. Utskottet biträder således sammanfattningsvis propositionen och inte motionen när det gäller storleken på förseningsavgifterna.

Syftet med tulltilläggen är att på ett effektivt sätt understryka vikten av att uppgiftsskyldigheten iakttas med noggrannhet och omsorg även på tullområdet. Tulltilläggen är också avsedda att avlasta åklagare och domstolar från mindre allvarliga mål om varusmuggling och liknande brott. Propositionens förslag innebär att ett system med administrativa sanktioner som riktar sig mot oriktigt uppgiftslämnande på tullområdet skall finnas kvar men att systemet ändras så att det tillgodoser Europakonventionens krav samt kraven på en rimlig nyansering av systemet. De föreslagna ändringarna motsvarar i stort sett de ändringar som föreslås i fråga om skattetillägg.

Utskottet vill betona att tulltilläggen har en nära koppling till skattetillägg, och denna koppling bör enligt utskottets mening bibehållas så långt som möjligt. Det innebär bl.a. att själva konstruktionen för ett tilläggssystem, som är utformat så att tillägget utgår på objektiva grunder med schablonartade beräkningar men med en rad tydliga befrielsegrunder som ändå gör systemet möjligt att nyansera i enskilda fall, bör gälla även för tulltillägg. Vad gäller procentsatserna för tulltillägg överensstämmer dessa med vad som redan gäller (den nuvarande regeln om lägre tulltillägg i sådana fall då det av tillgängligt material uppenbart framgått att den lämnade uppgiften varit fel kommer dock att regleras på annat sätt). Utskottet noterar vidare att redan 1999 års skattetilläggskommitté konstaterade att det inte fanns någon avsevärd kritik mot de procentsatser som tulltilläggen tas ut med. Det anförda innebär att utskottet vill ställa sig bakom propositionen även i nu nämnda avseenden och därför inte kan biträda motionens förslag.

När det slutligen gäller motionärernas sista yrkande om tillsättande av en parlamentarisk utredning för en översyn av skatteprocessen vill utskottet framhålla att lagstiftningen på flera områden inom denna sektor är relativt ny. Utskottet tänker bl.a. på skattebetalningslagen från år 1997 och lagen om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter från år 2001. Med de nu aktuella ändringarna i bl.a. taxeringslagen görs även denna lag mera tidsenlig och bättre anpassad till Europakonventionens krav. Det förtjänar att omnämnas att även skatteförvaltningens organisation står inför förändringar och att en lagrådsremiss härom nyligen har avlämnats. Det är enligt utskottet viktigt att

lagstiftningen på detta område ständigt följs upp och att regeringen lägger fram de förslag till förändringar som kan visa sig motiverade då brister i systemet uppenbaras. Så sker också, både genom arbete inom Finansdepartementet och i Riksskatteverkets regi. Bland annat uppmärksammas frågor om en uppsnabbning av handläggningen och en förbättring av kompetensförsörjningen och utbildningen inom skatteförvaltningen – som i grund och botten är ett resursproblem – normalt i budgetpropositionen varje år. Däremot kan utskottet inte finna att det nu finns anledning att prioritera en parlamentarisk utredning med den inriktning som motionärerna föreslår.

Slutligen vill utskottet anföra att utskottet funnit anledning att komplettera den föreslagna lagstiftningen på några punkter som gäller skattebetalningslagen. Utskottet lägger fram förslag härom i bilaga 3.

Mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår tre motioner om amnesti för mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar.

Gällande bestämmelser

Från och med den 1 november 1995 förändrades lagen (1994:200) om mervärdesskatt (ML) med anledning av Sveriges inträde i EU. Före detta datum var det möjligt att göra avdrag för s.k. fiktiv skatt, som innebar att en mervärdesskattskyldig fick dra av en fingerad mervärdesskatt på 20 % även vid varuinköp från icke skattskyldiga (t.ex. en privatperson). Med de nya reglerna uppstod två alternativ som innebar att man antingen följer de ”vanliga” reglerna eller reglerna om vinstmarginalbeskattning, s.k. VMB. VMB innebär i princip en beskattning av uppkommen vinstmarginal mot normalfallet där beskattning sker med utgångspunkt från avtalat pris för en vara eller tjänst. Villkoren för VMB måste dock vara uppfyllda för att denna beskattningsmetod skall få tillämpas. I en verksamhet kan man tillämpa både och – man väljer själv vilket – men man måste ha en och samma metod för både inköpet och försäljningen av varje enskild vara.

VMB tillämpas också vid handel mellan EG-länder. Bestämmelserna om VMB är samlade i 9 a kap. ML. En svensk återförsäljare kan således med tillämpning av 9 a kap. ML omsätta varor till köpare i annat EG-land och svensk köpare kan förvärva varor som beskattats i enlighet med motsvarande bestämmelser i annat EG-land.

Motionerna

I flera motioner från den allmänna motionstiden framhålls att de nya reglerna varit krångliga och besvärliga att förstå och tillämpa och att åtskilliga

näringsidkare som handlar med begagnade bilar oförskyllt drabbats av att behöva betala dubbel mervärdesskatt då de fört in bilar från andra EG-länder och sedan sålt dem vidare, dvs. mervärdesskatt både i inköpslandet och i Sverige. Ansvar för detta missförhållande anser de ligga på skatteförvaltningen, som sägs ha gått ut med missvisande eller rentav felaktig information. I motion Sk261 av Jan-Evert Rådström och Runar Patriksson (m, fp) begärs därför en utredning för att genomföra en momsamnesti för begagnade bilar som förts in under perioden 1995–2000. Även i motionerna Sk349 av Tommy Ternemar m.fl. (s) och Sk360 av Per Rosengren (v) förespråkas en utredning av frågan om momsamnesti för felinformerade bilhandlare som bl.a. ägnat sig åt försäljning av begagnade bilar som förts in från andra EG-länder.

Riksskatteverkets (RSV) yttrande

RSV har yttrat sig över motionerna (se bilaga 4 till detta betänkande) och sammanfattningsvis anført att det inte finns skäl att införa någon momsamnesti i de aktuella införselfallen. Mot en sådan åtgärd talar enligt RSV dels den stora mängden företag som skulle omfattas av amnestin, dels att korrekt information lämnats i rimlig omfattning och att det i efterhand inte går att på ett rimligt sätt avgöra vilka som eventuellt blivit felinformerade och vilka som i efterhand påstår sig ha blivit det. För dem som kan visa att de blivit felinformerade före ett felaktigt handlande finns i dag andra rättsmedel, framhåller RSV. Vidare betonar RSV att det inte är förenligt med EG:s regelverk att i efterhand efterge mervärdesskatten för vissa företag men inte för andra, eftersom det skulle vara konkurrensnedvridande och strida mot likhetsprincipen. Ej heller är det förenligt med EG-rätten att efterge mervärdesskatten för hela branschen, då det enligt sjätte mervärdesskattedirektivet obligatoriskt skall tas ut moms på försäljning av begagnade bilar, framhåller RSV.

Utskottets ställningstagande

Som RSV anført anser utskottet att det skulle vara konkurrensnedvridande att i efterhand efterge mervärdesskatten för denna typ av handel på ett sådant sätt som motionärerna förespråkar. Även de EG-synpunkter som RSV framhåller är enligt utskottets uppfattning viktiga. Utskottet vill ändå erinra om behovet av tydliga, pedagogiska och lättöverskådliga anvisningar till de skattskyldiga när det gäller sådana krångliga och invecklade regelkomplex som det här är fråga om. Utskottet vill också framhålla, vilket också görs i Riksskatteverkets yttrande, att det finns en möjlighet för det enskilda företaget att begära skadestånd för eventuell skada man lidit på grund av felaktig information, dock att det då bl.a. förutsätts att företaget kan visa att det blivit felinformerat.

Med det anförda avstyrker utskottet motionerna.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Administrativa avgifter på skatte- och tullområdet, m.m.

(punkt 1) – m, fp, kd, c

av Anna Grönlund (fp), Lennart Hedquist (m), Anne-Marie Pålsson (m), Gunnar Andrén (fp), Roger Karlsson (c), Ulf Sjösten (m) och Lars Gustafsson (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar

dels de i bilaga 2 till detta betänkande återgivna förslagen till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324) med den ändringen i 5 kap. 10 § att beloppet ”5 000 kronor” byts mot beloppet ”3 000 kronor”,
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
3. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
4. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),

dels det i bilaga 3 återgivna förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

samt tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförts om behovet av ytterligare ändringar i skattetilläggssystemet m.m.

Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Sk10 yrkandena 1–7 delvis och proposition 2000/03:106 delvis i denna del.

Ställningstagande

Vi delar till fullo den uppfattning som förs fram i motion Sk10 (m, fp, kd, c) att skattetilläggen är orimligt hårda. För många skattskyldiga framstår de som helt absurda och de träffar i många fall även enkla förbiseenden i deklARATIONEN. Att Sverige nu har fällts i Europadomstolen för att delar av skattetilläggsystemet strider mot Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är ytterst genant för landet men knappast förvånande, och vi kan bara med beklagande konstatera att regeringen alltför länge vägrat lyssna på de varningar som framförts från olika håll, bl.a. i riksdagen. I och för sig kan vi hålla med regeringen om att propositionens förslag i olika hänseenden innebär en i förhållande till Europakonventionen bättre ordning än den som nu gäller, men i likhet med motionärerna anser vi att man nu bör gå betydligt längre än vad regeringen föreslagit och därigenom stärka rättssäkerheten. Bland annat i vad avser subjektiva rekvisit och handläggningstider bör reglerna utformas så att Sverige i fortsättningen

inte balanserar på gränsen till vad som är tillåten lagstiftning enligt konventionen. Detta synsätt står i betydligt bättre samklang än regeringens förslag med både Lagrådets uppfattning och den utredning som propositionen bygger på, dvs. 1999 års skattetilläggskommittés betänkande 2001:25 *Skattetillägg m.m.*

Vad först gäller reglerna om anstånd med betalning av skattetillägg har vi svårt att förstå vitsen med regeringens förslag som innebär att den som begär omprövning av eller överklagar en taxering skall anhålla särskilt om anstånd med betalning av skattetillägget. Till saken hör enligt vår mening att straff normalt inte går i verkställighet förrän de vunnit laga kraft. Vad gäller skattetillägg – som enligt Europadomstolen är att anse som ett slags straff – bör självklart ingenting behöva betalas förrän skulden prövats i samtliga instanser. Anstånd med betalning bör således ske automatiskt vid begäran av omprövning eller vid överklagande av det beslut som föranlett skattetillägget.

Vad därefter gäller kriterierna för uttag av skattetillägg och tulltillägg anser vi att man bör utgå från en ordning som innebär att tilläggen tas ut endast om den oriktiga uppgiften måste antas ha lämnats med uppsåt eller av oaktsamhet. Det innebär – och det är enligt vår mening viktigt för att få allmänhetens förståelse för rättssystemet – att man inte kan straffas eller påföras någon sanktionsavgift om man försökt rätta sig efter regelverket så gott man kan. Liksom motionärerna bedömer vi dock att denna förändring inte kommer att få någon märkbar effekt på antalet påförda tillägg.

Beträffande skatte- och tulltilläggs storlek delar vi motionärernas uppfattning att man bör släppa den direkta anknytningen till storleken av den undanhållna skatten eller tullen som gör att summorna kan bli avsevärda även om felet är förhållandevis obetydligt. Liksom på andra områden där sanktionsavgifter används bör de enligt vår mening utgå med fasta belopp. Regeringen bör således återkomma med förslag till fasta tillägg men eventuellt med möjlighet till högre sanktionsavgift för stora undanhållna belopp.

Den föreslagna höjningen av förseningsavgifterna för aktiebolag och ekonomiska föreningar från 1 000 kr till 5 000 kr är enligt vår uppfattning för stor. Den nya nivån bör i stället stanna vid 3 000 kr som är ett mera rimligt belopp men som ändå fyller funktionen att vara avskräckande.

Vi delar slutligen motionärernas uppfattning att den nuvarande ordningen med långsamma skatteprocesser, uttunnad kompetens på skatteområdet inom förvaltningsdomstolarna, straffrättsliga inslag i förfarandet, ny kommande organisation på skatteområdet med allmänna ombud i skatteprocessen, nya metoder för skatterevisioner samt alltför restriktiva bestämmelser om ersättning är avgörande skäl för att ompröva skatteprocessen i syfte att stärka rättssäkerheten. Vidare bör taxeringslagen från 1990 utvärderas när det gäller lekmannainflytande, skönstaxeringar och eftertaxeringar och frågor om specialisering av skattemål övervägas, liksom kompetens- och utbildningsbehov vid handläggningen av skattemål. En annan fråga som bör granskas gäller tillämpningen av officialprincipen och dess förhållande till nuvarande restriktiva bestämmelser om ersättning för den skattskyldiges kostnader för biträden

och ombud i skatteprocessen. Den nya organisationen inom skatteförvaltningen liksom förvaltningens nya arbetssätt avseende revisionsverksamheten, inte minst på koncernnivå, bör också undersökas utifrån behoven av en rätts-säker skatteprocess. Vi biträder därför motionärernas krav på att regeringen skall tillsätta en parlamentarisk utredning för en översyn av skatteprocessen. Denna utredning bör ta upp och granska de nu berörda frågorna.

Allt vad vi anfört i denna reservation med anledning av den ovan nämnda motionen bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Beträffande den lägre förseningsavgiften för aktiebolag och ekonomiska föreningar lägger vi dock redan nu fram ett eget förslag som framgår av vårt förslag till riksdagsbeslut. Denna lagändring är enligt vår bedömning av så tekniskt enkel beskaffenhet att Lagrådet inte behöver höras.

Särskilt yttrande

Utskottets beredning av ärendet har föranlett följande särskilda yttrande. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Mervärdesskatten vid viss handel med begagnade bilar (punkt 2)

– m, fp, kd, c

av Anna Grönlund (fp), Lennart Hedquist (m), Anne-Marie Pålsson (m), Gunnar Andrén (fp), Roger Karlsson (c), Ulf Sjösten (m) och Lars Gustafsson (kd).

Vi instämmer i utskottets mening att de tre väckta motionerna inte bör föranleda någon riksdagens åtgärd. Vi delar också Riksskatteverkets grundläggande åsikt att den bilimportör som kan visa att vederbörande blivit felinformerad måste använda de andra rättsmedel som finns för att hållas skadeslös.

Problemet i det aktuella fallet synes ha varit att informationen om vilka regler som gäller och hur de skall tolkas och tillämpas har varit otydlig. Riksskatteverkets egna siffror antyder just att så varit fallet när hela 443 revisioner avslutats under fyra kalenderår och totalt lett till höjning av skatt exklusive skatte- och avgiftstillägg om 292 271 272 kr. Dessa uppgifter är i sig en stark indikation på att tydligheten i lagstiftning, tolkning och tillämpning inte varit utan anmärkning. Att även informationen till och svaren på frågorna från de skattskyldiga brustit framgår direkt av RSV:s eget yttrande till skatteutskottet. Här måste ju strävan vara att uppnå 100 procents korrekt svarsfrekvens.

Att det handlar om komplicerade frågor framgår inte minst av Finansdepartementets inventering av tänkbara åtgärder mot skattefusk inom mervärdesskatteområdet (Dnr Fi 2001/3993). Här har ingående diskuterats de svårigheter och missförhållanden som uppdagats vid bl.a. inköp av begagnade bilar från annat EU-land. Det handlar om såväl ”omedvetet” skatteundandragande som omfattande upplägg med anknytning till grov kriminell verksamhet. Att motverka denna brottslighet är synnerligen angeläget, inte bara av statsfinansiella skäl utan allra mest ur rättstrykighetsaspekter.

Andra problem som diskuteras i promemorian – utöver bristerna i kontrollen – gäller bl.a. oklarheter i fråga om vem som är registreringsansvarig, inköpshandlingars och fullmakters äkthet samt bristande identitetskontroller. Även RSV har nyligen i en utredning *Övergripande underlag för riskbedömning 2004* påtalat de problem som föreligger när det gäller kontrollen och aviserat nya åtgärder inom området.

Enligt vår mening föreligger ett starkt behov – inte minst mot bakgrund av de problem som Riksskatteverket självt har upptäckt och arbetar med – att klarlägga och förebygga missförstånd, också för att understryka att brott mot

gällande lagstiftning inte skall kunna förklaras eller ursäktas med okunskap eller felaktiga informationer och därigenom undgå sedvanliga skattemässiga sanktioner och i slutändan också brottsutredning.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Regeringen (Finansdepartementet) föreslår i proposition 2002/03:106 i denna del att riksdagen antar de i propositionen framlagda förslagen till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
3. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
4. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327).

Följdmotion

2002/03:Sk10 av Ulf Sjösten m.fl. (m, fp, kd, c):

1. Riksdagen beslutar att automatiskt anstånd med betalning av skattetillägg skall ske till dess att den rättsliga prövningen är slutförd.
2. Riksdagen beslutar att skattetillägg endast får tas ut om oriktig uppgift lämnats uppsåtligen eller av oaktsamhet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skattetillägg bör utgå som fasta belopp med möjlighet till högre sanktionsavgift vid stora undanhållna belopp.
4. Riksdagen beslutar att förseningsavgift för självdeklaration för aktiebolag och ekonomiska föreningar skall bestämmas till 3 000 kr.
5. Riksdagen beslutar att tulltillägg endast får tas ut om oriktig uppgift lämnats uppsåtligen eller av oaktsamhet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tulltillägg bör utgå som fasta belopp med möjlighet till högre sanktionsavgift vid stora undanhållna belopp.
7. Riksdagen begär att regeringen tillsätter en parlamentarisk utredning för att se över taxeringsförfarandet och handläggningen av skattemål.

Motioner under allmänna motionstiden 2002

2002/03:Sk261 av Jan-Evert Rådström och Runar Patriksson (m, fp):

Riksdagen begär att regeringen tillsätter en utredning för att klarlägga förutsättningarna för och med avsikt att genomföra en momsamnesti för importerade begagnade bilar under perioden 1995–2000.

2002/03:Sk360 av Per Rosengren (v):

Riksdagen begär att regeringen låter utreda frågan om momsamnesti för fel-informerade bilimportörer.

2002/03:Sk394 av Tommy Ternemar m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om momsamnesti för vissa bilimportörer.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen
(1997:483)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 §, 10 kap. 32 c § och 13 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***2 kap.**

7 §

Riksskatteverket får överta de befogenheter som en skattemyndighet har enligt 14 kap.

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 6 och 7 §§ som rör en periodisk sammanställning, om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket.

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 8 och 10 §§ som rör en periodisk sammanställning, om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket.

10 kap.32 c §¹

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Riksskatteverket enligt fastställt formulär.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en särskild skattedeklaration.

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 4–6 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer.

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3, 7 och 8 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer.

13 kap.

2 §

Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 7 och 8 §§ samt 19 kap. 11 §.

Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 10 och 12 §§ samt 19 kap. 11 §.

¹ Senaste lydelse 2002:400.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. De nya bestämmelserna tillämpas första gången när det gäller

- a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,
- c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

BILAGA 4

Riksskatteverkets yttrande

